

8727
L. Had

KORTE TEGENREKING GEBRACHT IN
UITVOERING VAN ART. 792 G.W.
VRIJGESTELD VAN GRIFFIERECHT

AR. 11/2168/A

Repertorium nr. 13/6406	Vonnis nr. 13/2163
Eindvonnis	d.d. 07.11.2013.

DE VIJFDE KAMER VAN DE BURGERLIJKE RECHTBANK VAN EERSTE
AANLEG VAN HET GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT TONGEREN
HEEFT HET VOLGENDE VONNIS UITGESPROKEN:

INZAKE

1. , KBO nr. , met zetel gevestigd te

2. , zonder gekend beroep, wonende te ,

Eisers,
ter zitting vertegenwoordigd door mr. loco mr. ,
advocaten te

TEGEN

VLAAMS GEWEST Agentschap Inspectie RWO, met burelen gevestigd te 1210
Sint-Joost-Ten-Node, Koning Albert II-laan 19 bus 22;

Verweerster,
ter zitting vertegenwoordigd door , advocaat te

1. Procedure

De zaak werd ingeleid middels dagvaarding van 2 december 2011.

Partijen hebben elk conclusies en een stukkenbundel neergelegd.

De zaak werd behandeld op de zitting van 10 oktober 2013 waarop Nederlands werd
gesproken.

2. Beoordeling

2.1.

Eisers hebben verzet aangetekend conform artikel 6.1.50 § 4 VCRO tegen de besluiten
van 15 september 2011 van de stedenbouwkundig inspecteur waarbij de
administratieve geldboetes verminderd worden van 5.000,00 euro tot 2.500,00 euro.

De administratieve geldboete is gegrond op art. 6.1.49 § 1 VCRO krachtens hetwelk een geldboete kan worden opgelegd aan de persoon die handelingen heeft gesteld in strijd met een bevel tot staking.

2.2.

Eisers kunnen een afdoende belang doen gelden om verzet aan te tekenen tegen voornoemde beslissing zonder dat zij hierbij het betekenen van een dwangbevel dienen af te wachten alvorens de wettigheid van deze geldboete te kunnen aanvechten (o.m. Antwerpen, 31 januari 2013, nr. 2011/AR/331, TROS Nieuwsbrief, afl. 3,18).

Het behoort tot de volheid van bevoegdheid van de burgerlijke rechter om de externe en interne wettelijkheid van de administratieve geldboete te onderzoeken en in het bijzonder na te gaan of alle feitelijke en wettelijke voorwaarden voor het opleggen van de sanctie daadwerkelijk zijn vervuld (zie o.m. Parl.St.VI.Raad 1998-99, nr. 1332-8,13).

Om te voldoen aan de vereisten van onder meer art. 6 EVRM betekent de uitoefening van een rechterlijke controle met volle rechtsmacht dat de rechter moet kunnen nagaan of de administratieve sanctie in feite en in rechte gerechtvaardigd is, en of alle wettelijke bepalingen en de algemene rechtsbeginselen, met inbegrip van het evenredigheidsbeginsel zijn nageleefd.

Dit toetsingsrecht houdt echter niet in dat de rechter om loutere redenen van opportuniteit of billijkheid het betrokken rechtssubject zou kunnen bevrijden van verplichtingen die hem wettelijk door de overheid zijn opgelegd.

2.3.

In het licht van het voorgaande stelt zich de vraag of eisers handelingen, werken of wijzigingen hebben voortgezet in strijd met een stakingsbevel en of aldus de wettelijke voorwaarden waren vervuld om op hen op basis hiervan een administratieve geldboete op te leggen.

Op 8 oktober 2007 werd de staking bevolen van de werken op het perceel te wegens het uitvoeren van
werken zonder stedenbouwkundige vergunning.

Op 28 maart 2011 werd vastgesteld dat de werken, in weerwil van voornoemd stakingsbevel werden verdergezet.

Overeenkomstig art. 148 VCRO komt het aan eisers toe om aan te tonen dat de procesverbalen van vaststelling niet als rechtsgeldig bewijsmiddel tegen de hen ten laste gelegde inbreuken kunnen gelden.

Eisers dragen aldus de bewijslast en lopen het bewijsrisico.

De bestreden stakingsbevelen zijn allen gesteund op vaststellingen terwijl de beslissingen tot het opleggen van de administratieve geldboetes verwijzen naar de betrokken processen-verbalen. Ook de beslissingen inzake de verzoeken tot kwijtschelding/vermindering zijn naar behoren gemotiveerd.

De rechtbank is van oordeel dat eisers op geen enkele wijze aantonen dat de betwiste beslissingen tot het opleggen van een administratieve geldboete enige wettelijke bepaling of algemeen rechtsbeginsel zou schenden.

Evenmin maken eisers aannemelijk dat de aangevochten administratieve rechtshandelingen zouden zijn aangetast door machtsafwendings of machtsoverschrijding.

De handhaving van de stedenbouwkundige voorschriften en van de goede ruimtelijke ordening is een zaak van het bestuur die hierover met de nodige beleids- en beoordelingsvrijheid beslist.

Een stakingsbevel impliceert bovendien dat niet meer mag worden verder gewerkt, ook inzake eventuele niet-vergunningsplichtige activiteiten, om reden dat deze werken, zoals ook vastgesteld, evenzeer de verdere afwerking en daarom het in staat stellen voor gebruik van het gebouw beogen (zie o.m. Antwerpen, 23 maart 2011, AR. 2011/1247).

Een stakingsbevel heeft met andere woorden betrekking op alle werken en het ganse gebouw.

De rechtbank sluit zich desbetreffend aan bij de motivering van de stedenbouwkundig inspecteur.

"Als algemene regel geldt dat een stillegging betrekking heeft op alle werken op het perceel. Indien mogelijk en aanvaardbaar kan er wel een gedeeltelijke stillegging gebeuren. In casu was dit echter niet het geval. De stillegging wordt o.m. als volgt omschreven: 'vernieuwen van de tussenvloeren tussen gelijkvloers en eerste verdieping, eerste en tweede verdieping en het plat dak van de achterbouw'. Het gedeelte van de 'achterbouw' heeft echter enkel betrekking op het plat dak. Aangezien de achterbouw geen tweede verdieping heeft, kan er logischerwijze geconcludeerd worden dat de stillegging ook op het gehele eerste deel van toepassing is. Daarenboven blijkt uit de fotoreportage dat er effectief in dit gedeelte vergunningsplichtige werken zonder vergunning werden doorgevoerd. Dit laatste wordt bevestigd door de plannen bijgevoegd bij de regularisatievergunning waarop de tussenvloeren als 'te regulariseren' aangeduid staan."

Zolang de kwestieuze stakingsmaatregelen niet werden opgeheven dienden eisers deze onverkort na te leven.

De rechtbank sluit zich eveneens aan bij de motivering van de stedenbouwkundig inspecteur aangaande het middel dat eisers stellen misleid te zijn geweest door de inhoud van de vergunning van de deputatie.

"Eerst en vooral wordt het woongedeelte uitdrukkelijk uitgesloten uit de vergunning. Daarnaast is de bepaling aangaande het feit dat er nog geen PV is voor het woongedeelte, hoewel niet legaal, niet correct. In 2007 werd er immers een PV opgesteld (stillegging) door de gemeente. Verzoeker ontving hiervan een kopie. De regularisatievergunning werd overigens aangevraagd naar aanleiding van de stillegging/PV".

Eisers hebben met miskenning van het stakingsbevel verder werken uitgevoerd.

Het opleggen aan eisers van de wettelijk voorziene geldboete is dan ook volkomen rechtsgeldig geschied.

De vraag of al de toestand al dan niet voor regularisatie in aanmerking komt, is te dezen niet relevant.

Zowel de vennootschap als de heer zijn te aanzien als strafbare deelnemers aan de doorbreking van het stakingsbevel zodat aan beiden een geldboete kon worden opgelegd.

2.4.

Als in het ongelijk gestelde partij worden eisers veroordeeld tot de kosten van het geding.

De rechtsplegingsvergoeding wordt gelet op de aard van de betwisting vastgesteld op 1.320,00 euro.

Gelet op de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtzaken.

OM DEZE REDENEN DE RECHTBANK

Uitspraak doende op tegenspraak.

Verklaart de vordering ontvankelijk doch ongegrond.

Verwijst eisers in de kosten van het geding, aan de zijde van verweerster vastgesteld op 1.320,00 euro rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gevonnist en uitgesproken in het gerechtsgebouw te Tongeren op donderdag **ZEVEN NOVEMBER TWEEDUIZEND DERTIEN.**

Aanwezig:

, rechter, alleenzettelend rechter, voorzitter van de vijfde kamer en
, griffier.

AANGEBODEN OP 13 NOV. 2013
NIET TE REGISTREREN
DE W. E.A. / GRIFFIER *ai*